

„Mīlestība rodas tikai tad, ja mēs
piedodam citiem.”

TREISJAS BĪSOPAS ILUSTRĀCIJAS

pārsteigts. „Kāpēc tu viņus uzaicināji?” viņš jautāja. „Viņi ir gaišādaini. Tas nav droši.”

Taču Džūlija uzticējās misionāriem. „Šie vīrieši ir citādāki,” teica Džūlija. „Viņi sludina mieru.”

Kad misionāri ieradās, Džūlija viņus aicināja ienākt iekšā. Viens no viņiem ievēroja fotogrāfiju, kas stāvēja uz kamīna malas. Tā bija uzņemta Džūlijas kāzās.

„Kas ir šis cilvēks?” misionārs jautāja, norādot uz fotogrāfiju.

„Mans vīrs Džons.” Džūlija nodūra skatienu. „Viņš gāja bojā autoavārijā.”

Misionārs pamāja ar galvu. „Mēs ticam, ka ģimenes var būt kopā mūžīgi, pat pēc nāves.”

Džūliju pārņēma miera sajūta. Uzzinot par Dieva ieceri, Džūlija sajuta prieku un turpināja tikties ar misionāriem. Mīlestība uz evaņģēliju pieauga viņas sirdī, gluži kā viņas augi dārzā. Drīz vien viņa nolēma kristīties.

Baznīcā Džūlija satika daudz jaunu cilvēku. Daži no tiem bija tumšādaini, citi — gaišādaini. Taču viņi visi kopā kalpoja un mācījās.

Džūlija parādīja baznīcas bērniem, kā palīdzēt viņas dārzā. „Mūsu sirdij ir jābūt mīkstai, gluži kā šai augsnei,” viņa teica. „Mums tur ir jāatvēr vieta evaņģēlijam. Mums ir jāatvēr vieta mīlestībai.” ●